

(המשך מעמוד 23)

מחכים לך שתבוא גם כן לעשן.
מוטי התחיל לגמגם כל מיני דברים,
אבל מנחם אמר לו: „אם לא תלך לשם,
אני אהרוג אותך.“ התחלתי לבכות. מוטי
התחיל לרוץ לכיוון שלהם, ואני נשאיתי
לבד עם מנחם. הדבר הראשון שעלה לי
בראש זה לברוח.

התחלתי לרוץ, אבל הוא השיג אותי.
והתחיל להרביץ לי. צעקתי וצעקתי, אבל
לא היה מי שישמע אותי. אחרי זה, כשר
כבר לא ראיתי כלום בגלל המכה שקבלתי
בעין מהאבזם של החגורה, הרגשתי אותו
שוכב עלי. הוא היה ערום. ניסיתי לדחוף
אותו בכל כוחי, ואו הוא שרק ליאיר.
יאיר בא. ישב על הגב שלי, והתחיל למ-
שוך לי בשערות. גם הוא התפשט וניסה
לשכב איתי. לא היה לי כבר כוח להתנגד,
ואני לא יודעת אם הוא הצליח או לא.
ואז בא מוטי הגדול, והחליף אותי. הם
היו מרביצים לי וצועקים: „נהרוג אותך
אם לא תתני לנו.“ רציתי שיהרגו אותי,
ויאיר גם איים עלי: „אם תגידי למשטרה,
נרצח אותך.“

אני שונא

לעשות את זה

מעתי את בני ומוטי צועקים עליהם, והם קיללו אותם בחזרה. נדמה לי שהם גם הלכו איתם מכות. יותר מאוחר בני סיפר לי שהוא לא לקח את הכדורים, רק עשה את עצמו. שם את הכדור בפה וזרק אותו. שמעתי את מוטי, יאיר ומנחם מאיימים על בני: „אם לא תלך אליהם, נרצח אותך.“

ואז בני ביקש מהם שירשו לו רק לקחת אותי לרגע למים. הם הסכימו. בני שטף לי את הפנים, שהיו מלאים דם, וכל הזמן צעק עלי: „למה באת איתנו? למה עשית את זה? אני שונא לעשות דברים כאלה לבחורות, אבל אני לא יודע מה לעשות בשביל להוציא אותך מפה.“

פתאום הם התחילו להקיא, ואחרי זה נהיו גורמליים. בני אמר שכולם יעלו למכונית, יאיר נהג, אני ישבתי על יד החלון ובני בינינו. לא היה לי כסף לחזור הביתה, ומוטי הקטן הסכים שאבוא לישון אצל סבתא שלו. כשהגענו, הוא נתן לי מכנסיים וחולצה, הבגדים שלי היו לגמרי קרועים. כל הלילה לא ישנתי, רק הייתי עוצמת את העיניים, הייתי רואה את הפרצופים מתקרבים אלי, והייתי מתחילה לצרוח. למחרת אמרתי לו שאני רוצה הביתה, ירדנו למטה, שם חיכה לו הבוס שלו, שלקח אותנו במכונית שלו לבית-הקפה ששם פגשתי אותם. בעל בית-הקפה הסתכל על העין שלי ואמר למוטי: תיקח אותה מהר לרופא. הלכנו לרופא פרטי, ומוטי שילם בשביל הטיפול. אחר-כך הוא ליווה אותי עד התחנה ונסעתי הביתה.

לא היה לי

כוח להתנגד

בית כולם היו היסטריים. עוד באור חו לילה ההורים שלי הודיעו למש-טרה שלא חזרת, וכל הניידות בסביבה חיפשו אחרי. רק בחוף הים לא עלה בדע-תם לחפש. עכשיו הם חושבים במש-טרה שבני עשה את זה בשביל לנקום על הרצח של האח שלו. במיוחד שיש לי דוד שהוא קצין במשטרה.

תיכף שהגעתי הביתה, אמא שלי בדקה אותי, ואמרה שהכל בסדר. גם בבית-חולים קבעו שאני בתולה. אני לא זוכרת בדיוק מה הם עשו לי שם, על שפת-הים, לא היה לי כוח להתנגד להם. עכשיו אני חיה בעולם חדש, חיים את-רים בכלל. כאילו אני לא אותה בחורה מקודם. אמא כל פעם מסתכלת עלי ושור-אלת: „איך זה קרה לך?“ אבל לאט לאט היא מתרגלת. רק אחותי זורקת לי, כל פעם שאנחנו רבות: „פושעת, כזאת קטנה וכבר יש לה עניינים עם גברים.“ כל פעם שהיא אומרת לי את זה, אני רוצה למות.

מהבית אני בכלל לא יוצאת. כי כל השכונה יודעת על מה שקרה לי, ואיך שרואים אותי מתחילים לשאול אותי שא-לות, ואני נורא מתביישת. כבר נרשמתי לקיבוץ. אני לא יכולה להמשיך לחיות כאן.

אבל הכי גרוע זה בלילות. כל לילה חוזרים אלי הפרצופים שלהם, ואו, אני מתחילה לצרוח.

גם לקראת טקס בחירת

מלכת היופי

לשנת 1972

סירק, איפר והכין

בית היופי אנטה

את כל המועמדות הסופיות

17 שנים

כמעט ברציפות

נבחר

בית היופי

אנטה

ע"י שבועון

„לאשה“

להכין את

המועמדות הסופיות

לקראת

נשפי הבחירה

בתמונה: גב' אנטה נויבירט בחברת מלכת היופי אילנה גורן, נערת ישראל 'חנה צורדן ומלכת היופי-עשרה שושי מוור, שתרוקותיהן תרמו רבות לבחירתן.

בוא לראות את דגם 1973

באולמי התצוגה של בית קרייזלר

מכשירי תנועה בע"מ,

דרך פתח-תקוה 74, תל-אביב

(טל. 36115) בין השעות 18:00-08:00

קרייזלר 160-180

מכונית טובה מבית טוב

קרייזלר 160 מנוע 1639 סמ"ק

מפשיר אדים, מעצורי דיסק קדמיים, מנעול הגה, מושבים נשכבים, אפשרות להילוכים אוטומטיים

קרייזלר 180, מנוע 1812 סמ"ק

מעצורי דיסק ב-4 גלגלים, אפשרות למיווג אויר

